

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kanteensa tueksi kaksi EY 43 artiklan rikkomiseen perustuvaa väitettä.

Kantaja esittää ensimmäisessä väitteessään, että kansallisella lainsäädännöllä rajoitetaan epäoikeutetusti perustamissopimuksessa taattua sijoittautumisvapautta, koska siinä säädetään, että Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée- nimisen yhtiön, joka harjoittaa lääketieteellistä laboratoriotutkimustoimintaa, yhtiöpääomasta enintään 25 prosenttia saa olla sellaisten yhtiömiesten hallussa, jotka eivät ole alan ammattilaisia. Vastaajan rajoituksen perustelemiseksi esittämä kansanterveyden suojelua koskeva päämäärä voidaan nimittäin saavuttaa nyt kysymyksessä olevia toimenpiteitä vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä. Komissio katsoo tältä osin, että vaikka näyttäisi olevan perusteltua vaatia, että lääketieteelliset laboratoriotutkimukset suorittavalla henkilökunnalla on asianmukainen ammatillinen koulutus, sellaisen pätevyyden vaatiminen lääketieteellisiä laboratoriotutkimuksia suorittavan laboratorion pelkkää omistamista tai harjoittamista varten ei näytä olevan oikeassa suhteessa tavoiteltavaan päämäärään nähden.

Komissio arvostelee toisessa väitteessään muille kuin alan ammattilaisille asetettua yleistä kieltä omistaa osuuksia enemmästä kuin kahdesta sellaisesta yhtiöstä, jotka on perustettu yhden tai useamman lääketieteellisiä laboratoriotutkimuksia suorittavan laboratorion harjoittamiseksi yhdessä. Kansallisia rajoitettavia toimenpiteitä ei voida perustella vastaajan esille tuomalla päämäärällä, joka on päätösvallan ja taloudellisen riippumattomuuden varaaminen alan ammattilaisille sekä tarve varmistaa laboratorioroiden tasainen jakaantuminen koko valtion alueella.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksa) on esittänyt 6.3.2009 — Hartmut Eifert v. Land Hessen, muu osapuoli: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Asia C-93/09)

(2009/C 113/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hartmut Eifert

Vastaaja: Land Hessen

Muu osapuoli: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ovatko yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o

1290/2005 (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1) 42 artiklan 1 kohdan 8 b alakohta ja 44 a artikla, jotka lisättiin yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 26.11.2007 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1437/2007 (EUVL L 322, 7.12.2007, s. 1), pätemättömiä?

2) Onko neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) varoja saavia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen osalta 18.3.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 259/2008 (EUVL L 76, 19.3.2008 s. 28)

a) pätemätön

b) pätevä ainoastaan siksi, että yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä ja direktiivin 2002/58/EY muuttamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/24/EY (EUVL L 174, 28.6.2006, s. 5) on pätemätön?

Mikäli ensimmäisessä ja toisessa kysymyksessä mainitut säädökset ovat päteviä:

3) Onko yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31) 18 artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa tulkittava siten, että tiedot saa julkaista neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) varoja saavia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen osalta 18.3.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 259/2008 mukaan vasta sen jälkeen, kun on suoritettu mainitussa artikkelissa säädetty menettely, joka korvaa valvontaviranomaiselle tehtävän ilmoituksen?

4) Onko yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31) 20 artiklaa tulkittava siten, että tiedot saa julkaista neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) varoja saavia tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen osalta 18.3.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 259/2008 mukaan vasta sen jälkeen, kun on tehty ennakkotarkastus, josta säädetään kansallisessa lainsäädännössä tällaisten tapausten varalta?

- 5) Mikäli neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31) 20 artiklaa tulkittava siten, että ennakkotarkastusta ei ole tehty tehokkaasti, jos se perustuu mainitun direktiivin 18 artiklan 2 kohdan toisen luettelakohdan mukaiseen rekisteriin, joka ei sisällä vaadittuja tietoja?
- 6) Onko yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31) 7 artiklaa — ja esillä olevassa asiassa erityisesti sen e alakohtaa — tulkittava siten, että käytäntö, jossa tietyn verkkosivuston käyttäjän IP-osoitiedot tallennetaan ilman käyttäjän nimenomaista suostumusta, on vastoin mainittua artiklaa?

Kanne 6.3.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-94/09)

(2009/C 113/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: M. Afonso)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 96–98 artiklan ja 99 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei sovelle yhtä ainoaa arvonlisäverokantaa hautaussektorin suorittamiin kaikkiin palveluihin ja niihin liittyviin tavaroihin.
- Ranskan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää kanteessaan, että Ranskan verolainsäädäntö heikentää arvonlisäverojärjestelmän hyvää toimintaa, koska siinä sovelletaan kahta arvonlisäverokantaa hautaussektorin vainajien perheille suorittamiin palveluihin ja toimittamiin tavaroihin, vaikka ne käytännössä muodostavat yhden ainoan monimutkaisen liiketoimen, johon olisi sovellettava yhtä ainoaa verokantaa.

Kantaja moittii vastaajaa erityisesti siitä, että erottelee perusteellisesti ruumiin kuljetuspalvelun, joka suoritetaan erityisesti tähän tarkoitettuun ajoneuvolla ja johon olisi sovellettavissa alennettu arvonlisäverokanta, muista hautaussektorin suorittamista toiminnosta, kuten ruumiin siirtämisen suorittavien kantajien toimittamisesta taikka ruumisarkun toimittamisesta, joihin puolestaan sovelletaan normaalia arvonlisäverokantaa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan liiketoiminta, joka muodostuu taloudellisella tasolla yhdestä ainoasta suorituksesta, ei saataisi keinoitekoisesti jakaa, jotta arvonlisäverojärjestelmän hyvää toimintaa ei heikennettäisi. Ylivoimaisesti suurin osa perheistä, jotka pyytävät hautausyrittäjää järjestämään hautajaiset, katsoo,

että kyseessä olevat liiketoimet muodostavat yhden ja saman suorituksen.

Komissio riitauttaa vastaajan valinnan soveltaa alennettuja muuttuvia verokantoja hautaussektorin suorittamaan palveluihin. Arvonlisäverodirektiivin 98 artiklan 1 kohdan säännösten perusteella ei ole sallittua soveltaa alennettua verokantaa tiettyihin kuljetuspalveluihin ja normaalia verokantaa kyseessä olevien yritysten suorittamiin muihin palveluihin niin, että todellisen verokannan taso jää välttämättä Ranskassa sovellettavaa normaalia verokantaa alhaisemmaksi. Lisäksi tämän alennetun verokannan taso vaihtelee liiketoimittain tapauskohtaisesti sen painoarvon mukaan, joka alennetun verokannan alaisilla suorituksilla on, mikä on myös kyseessä olevan direktiivin perusteella kiellettyä.

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Kanne 6.3.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti

(Asia C-95/09)

(2009/C 113/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán ja A. A. Gilly)

Vastaaja: Irlanti

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

toteaa, että

- koska Irlanti ei ole määritellyt yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja haavoittumiselle alttiita alueita täysimääräisesti ja asianmukaisesti
- koska Irlanti ei ole pannut täysimääräisesti ja asianmukaisesti täytäntöön kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan, 3 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 3 kohdan, 5 artiklan 4 kohdan ja 5 artiklan 5 kohdan velvoitteita tiettyjen haavoittumiselle alttiiden alueiden osalta
- koska Irlanti ei ole varmistanut edellytettyyn määräaikaan eli 31.12.1998 mennessä kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainittua käsittelytasoa kaikkien sellaisten yhdyskuntajätevesien osalta, jotka ovat peräisin tietyistä taajamista, joiden asukasvastineluku on yli 10 000, ja jotka johdetaan haavoittumiselle alttiisiin vesistöihin tai haavoittumiselle alttiiden vesistöjen relevanteille valuma-alueille
- koska Irlanti ei ole varmistanut tiettyjen taajamien osalta, että kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa edellytetty viemäröintijärjestelmä on kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukainen, ja
- koska Irlanti ei ole suorittanut kyseisen direktiivin 5 artiklan 6 kohdassa mainittua ensimmäistä pakollista tarkastelua edellytettyyn määräaikaan eli 31.12.1997 mennessä, se ei ole noudattanut edellä mainittujen artiklojen eikä direktiivin 19 artiklan mukaisia velvoitteitaan ja